

- podporne vrátiť vec Všeobecnému súdu,
- zaviazat Komisiu na náhradu nevyhnutných trov konania žalobcu v konaní pred Všeobecným súdom a v odvolacom konaní.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: Všeobecný súd zastáva názor, že žalobca nemá právny záujem na podaní žaloby, pretože napadnuté nariadenie obsahuje spresnenie, že „Edam“ je druhové označenie. Dotknutá formulácia v nariadení o zápise je však len tautologická. Zrušenie nariadenia o zápise by preto, na rozdiel toho, čo uvádza Všeobecný súd, poskytlo členom výhodu zakladajúcu ich právny záujem na podaní žaloby. Z toho dôvodu je žaloba prípustná. Z rovnakého dôvodu je aj opodstatnená. Presnenia sa totiž dovoľávali holandskí navrhovatelia. Komisia sa preto dopustila pochybenia, keď napriek tomu spresnenie nevykonala.

Druhý odvolací dôvod: Žalobca tvrdil, že v minulosti jeho členovia dodávali mlieko do Holandska, ktoré tam mohlo byť spracované na syr Gouda alebo Edam a pravdepodobne na Goudu alebo Edam spracované bolo. Všeobecný súd z toho nevyvodil existenciu právneho záujmu. Toto tvrdenie je totiž zo skutkového hľadiska nepresné. Všeobecný súd sa tým dopustil skreslenia skutkového stavu, pretože toto tvrdenie bolo presné. Okrem toho podľa Všeobecného súdu nepodal žalobca svoju námietku a žalobu v mene „výrobcov mlieka“. To tiež predstavuje skreslenie skutkového stavu, pretože námietka bola podaná za členov žalobcu, keďže títo spracovávajú mlieko (mlieko predávané do Holandska je spracované mlieko) a uvádzajú na trh mlieko a syry.

Tretí odvolací dôvod: Všeobecný súd zastáva názor, že zamietnutie námietky nepredstavuje riadny právny záujem na podaní žaloby žalobcom. Z právneho hľadiska nebola totiž námietka podaná žalobcom, ale Spolkovou republikou Nemecko. To nezodpovedá právnemu stavu podľa základného nariadenia č. 510/2006⁽²⁾ a pokiaľ ide o základné nariadenie sa o tejto otázke, na rozdiel o toho, čo uvádza Všeobecný súd, zatiaľ ešte nerozhodovalo. Medzi základným nariadením č. 510/2006 a predchádzajúcim nariadením, teda nariadením (EHS) č. 2081/92⁽³⁾, existujú rozdiely, ktoré Všeobecný súd neskúmal, a ktoré vedú v každom prípade k tomu, že takí navrhovatelia, ako je žalobca, si uplatnia svoje právo na námietku podľa základného nariadenia.

Štvrtý odvolací dôvod: Všeobecný súd odmietol tvrdenie žalobcu, podľa ktorého modrý symbol CHZO EÚ poskytuje holandským výrobcom konkurenčnú výhodu voči členom žalobcu. To je nesprávne. Konkurenčná výhoda existuje a tvorí pre členov žalobcu právny záujem na tom, aby bolo nariadenie o zápise zrušené.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 317, s. 14.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 510/2006 z 20. marca 2006 o ochrane zemepisných o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín, Ú. v. EÚ L 93, s. 12.

⁽³⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2081/92 zo 14. júla 1992 o ochrane zemepisných označení a označení pôvodu poľnohospodárskych výrobkov a potravín, Ú. v. EÚ L 208, s. 1.

Odvolanie podané 20. novembra 2014: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 9. septembra 2014 vo veci T-461/12, Hansestadt Lübeck/Európska komisia

(Vec C-524/14 P)

(2015/C 026/21)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Európska komisia (v zastúpení: T. Maxian Rusche, R. Sauer, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Hansestadt Lübeck, predtým Flughafen Lübeck GmbH

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje:

- zrušiť napadnutý rozsudok;
- prehlásiť žalobu na prvom stupni za neprípustnú,
  - podporne: prehlásiť žalobu na prvom stupni za bezpredmetnú,
  - podporne: prehlásiť za neopodstatnenú tú časť štvrtého žalobného dôvodu, ktorou sa vytýka porušenie článku 107 ods. 1 ZFEÚ v súvislosti s kritériom selektivity, a pokiaľ ide o ostatné časti štvrtého žalobného dôvodu, ako aj o prvý až tretí a piaty žalobný dôvod, vrátiť vec na Všeobecný súd,
- zaviazať žalobkyňu na prvom stupni na náhradu trov prvostupňového konania a trov odvolacieho konania, resp. podporne v prípade, že vec sa vráti Všeobecnému súdu, vyhradiť rozhodnutie o trovách prvostupňového konania a o trovách odvolacieho konania konečnému rozsudku.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Prvý odvolací dôvod: neexistencia osobnej dotknutosti

Podľa názoru Všeobecného súdu je Hansestadt Lübeck vo svojom postavení právneho nástupcu verejného podniku, ktorý až do 1. januára 2013 prevádzkoval letisko Lübeck, napadnutým rozhodnutím osobne dotknutý, pretože tento verejný podnik na základe poskytovania štátnej pomoci vykonával právomoci, ktoré boli prenesené iba na neho. Tento záver vychádza z tohto skutkového stavu: Verejný podnik navrhuje (letiskový) cenník regulačnému orgánu (spolkovej) krajiny, ktorý je oprávnený cenník schváliť alebo zamietnuť (body 29 až 34 sporného rozsudku).

Podľa názoru Komisie Všeobecný súd síce správne zistil skutkový stav, avšak verejný podnik, ktorý až do 1. januára 2013 prevádzkoval letisko Lübeck, po právnej stránke nesprávne považoval za schvaľovací orgán, ktorý vykonával vlastné, iba jemu prenesené právomoci. Podľa judikatúry Súdneho dvora je pri preskúmaní osobnej dotknutosti verejného alebo súkromného subjektu, ktorý vykonáva program pomoci (tak ako verejný podnik, ktorý až do 1. januára 2013 prevádzkoval letisko Lübeck), rozhodujúce, či svoju správu a politiku môže určovať sám, alebo ich určí štát⁽¹⁾. Skutkový stav zistený Všeobecným súdom ukazuje, že štát tieto právomoci má, a to z dvoch dôvodov. Cenník musí byť najprv schválený regulačným orgánom (spolkovej) krajiny. Sám regulačný orgán je viazaný predpismi spolkového práva o letiskových poplatkoch. Samotná skutočnosť, že prevádzkovateľ letiska musí cenník navrhnúť, preto neznamená, že sám môže určiť svoju správu a ciele sledované cenníkom.

Konštatovaním, že právomoc vykonať prípravný krok k poskytnutiu pomoci (v tomto prípade navrhnutie cenníka regulačnému orgánu) predstavuje výkon určitej vlastnej právomoci poskytovať pomoc, sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, pretože pojem „osobne dotknutý“ vložil príliš široko.

Druhý odvolací dôvod: neexistencia právneho záujmu na podaní žaloby

Všeobecný súd zastáva názor, že Hansestadt Lübeck má vo svojom postavení právneho nástupcu verejného podniku, ktorý až do 1. januára 2013 prevádzkoval letisko Lübeck, ešte aj po predaji letiska Lübeck súkromnému investorovi právny záujem na podaní žaloby. Všeobecný súd nepovažoval za nevyhnutné určiť, či povinnosť prerušiť program pomoci skončila 1. januára 2013, pretože cenník na základe okolností, že sa už nepoužili žiadne štátne prostriedky, už nepredstavoval štátnu pomoc. Aj pokiaľ by to tak bolo, žalobkyňa na prvom stupni by si podľa názoru Všeobecného súdu zachovala právny záujem na podaní žaloby, pretože konanie vo veci formálneho zisťovania ešte neskončilo a napadnuté rozhodnutie preto ešte vyvoláva právne účinky.

Prvé tvrdenie Všeobecného súdu je nesprávne, pretože aj v prípade neexistencie konečného rozhodnutia o skončení konania vo veci formálneho zisťovania môže napadnuté rozhodnutie stratiť svoj jediný právny účinok, totiž povinnosť prerušiť opatrenie pomoci po dobu vyšetrovania, pokiaľ toto opatrenie pomoci skončí z dôvodov, ktoré nemajú žiadnu súvislosť s konaním vo veci formálneho zisťovania (v tomto prípade privatizácia letiska).

Druhé tvrdenie Všeobecného súdu je v rozpore s judikatúrou, ktorá vyžaduje existujúci a pretrvávajúci záujem. V prejednávanej veci sa riziko prerušenia opatrenia pred 1. januárom 2013 nenaplnilo, pretože letisko sa sprivatizovalo. Hansestadt Lübeck nepreukázalo svoj záujem na zachovaní žaloby po privatizácii letiska.

Z týchto dôvodov sa Všeobecný súd dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď konštatoval, že žalobkyňa na prvom stupni má pretrvávajúci záujem.

Tretí odvolací dôvod: nesprávny výklad pojmu selektívita v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ

Aby bolo možné určiť, či je cenník verejného podniku selektívny, musí sa podľa názoru Všeobecného súdu preskúmať, či platí nediskriminačne pre všetkých užívateľov a potenciálnych užívateľov tovarov alebo služieb poskytovaných týmto verejným podnikom (bod 53 rozsudku).

Tento názor je v zjavnom rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, podľa ktorej opatrenie nepredstavuje všeobecné opatrenie daňovej alebo hospodárskej politiky a je teda selektívne, ak platí iba pre určité hospodárske odvetvie alebo pre určité podniky tohto hospodárskeho odvetvia⁽¹⁾. Súdny dvor preto rozhodol, že zvýhodnené tarify pre tovary a služby stanovené verejným podnikom sú selektívne, aj keď ich môžu využiť všetci užívatelia a potenciálni užívatelia⁽²⁾. Vo svojich návrhoch vo veci Deutsche Lufthansa uplatnil generálny advokát Mengozzi túto judikatúru na situáciu, ktorá presne zodpovedala prejednávanej veci, totiž na letiskový cenník so zľavami pre určitých veľkých užívateľov, a potvrdil selektívitu opatrenia⁽⁴⁾.

Štvrtý odvolací dôvod: nedostatočné a rozporuplné odôvodnenie

Odôvodnenie Všeobecného súdu nie je správne. Po prvé chýba podstatná časť prieskumu selektivity, a to stanovenie cieľa, ktorý cenník sleduje. V súvislosti s týmto systémom sa totiž musí zistiť, ktorý podnik sa nachádza v porovnateľnej právnej a skutkovej situácii. Po druhé je odôvodnenie Všeobecného súdu rozporuplné, pretože najprv uplatňuje judikatúru týkajúcu sa selektivity daňových opatrení (body 51 a 53 sporného rozsudku) a potom konštatuje, že táto judikatúra nie je relevantná (bod 57 sporného rozsudku).

Piaty odvolací dôvod: nesprávne uplatnenie prísneho kritéria súdneho preskúmania na rozhodnutie o začatí konania

Všeobecný súd síce uvádza správne právne kritérium, vo svojom odôvodnení však celkom prehliada, že v prejednávanej veci ide o rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, ktoré podlieha len zjednodušenému súdному preskúmaniu, predovšetkým pokiaľ ide o odôvodnenie⁽⁵⁾. V spornom rozsudku chýba akékoľvek vysvetlenie k tomu, prečo nebol cenník natoľko zjavne selektívny, že Komisia nemohla začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

⁽¹⁾ Rozsudok DEFI/Komisia, 282/85, Zb. 1986, 2649, bod 18.

⁽²⁾ Rozsudky Taliansko/Komisia, C-66/02, Zb. 2005, I-10901, bod 99, a Unicredito, C-148/04, Zb. 2005, I-11137, bod 45.

⁽³⁾ Pozri predovšetkým rozsudok GEMO, C-126/01, Zb. 2003, I-13769, body 35-39.

⁽⁴⁾ Návrhy generálneho advokáta vo veci Deutsche Lufthansa, C-284/12, Zb. 2013, I-00000, body 47 až 55.

⁽⁵⁾ Pozri posledné uznesenie Stahlwerk Bous/Komisia, T-172/14 R, Zb. s. II-0000, body 39 až 78 a tam uvedenú judikatúru.